

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 13 ເມສາ 2025 (4-13-2025)

ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງອຳນາດຂອງພຣະອົງເໝືອຄວາມຕາຍ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູຊົງສເນີຄວາມຫວັງແຫ່ງຊີວິດໃໝ່ແກ່ເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງຂອງທ່ານໝໍ້?" ໂດຍປົກກະຕິ, ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນປໂຍກນີ້, ມັນໝາຍຄວາມວ່າທ່ານໝໍ້ເຄີຍອອກຈາກວຽກຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບການໂທຈາກຄົນເຈັບທຸກຊົ່ວໂມງ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອມີເຫດສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ. ຄົນເຈັບຍາກຮູ້ວ່າທ່ານໝໍ້ຂອງພວກເຂົາມີຢູ່ ແລະສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາຜ່ານສະຖານະການໃດກໍຕາມ. ຖ້າທ່ານໝໍ້ສາມາດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຄົນເຈັບຈະມີຄວາມວິຕົກກັງວົນແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ປອດພັຍກັບການດູແລທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະໄດ້ຮັບ. ຖ້າສະຖານະການຮ້າຍແຮງຫຼືແມ້ແຕ່ຢູ່ໃນຈຸດທີ່ຕ້ອງເສັ້ນຊີວິດ, ແລະທ່ານໝໍ້ຢູ່, ທ່ານໝໍ້ອາດຈະຖືກຕຳໜິວ່າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ການດູແລທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະມີໃຫ້ແກ່ຄົນເຈັບ. ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງມື້ນີ້, ພວກເຮົາຈະອ່ານກ່ຽວກັບເວລາທີ່ເພື່ອນຂອງພຣະເຢຊູເຈັບປ່ວຍຢ່າງໜັກ, ແລະຄອບຄົວກໍຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຢຊູຢູ່ທີ່ນັ້ນສຳລັບພວກເຂົາ. ເມື່ອລາວຕາຍໄປ, ຄອບຄົວໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູສາມາດເຮັດໄດ້, ຖ້າມີແຕ່ພຣະອົງຢູ່ໃນເວລານັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໃນໄວ້ງນີ້, ເຮົາຈະເຫັນຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຈະຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນການຕາຍ ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງລາຊະໂຣ.

ມັນເປັນເຖິງຂະໜາດໃດເຈົ້າຈຶ່ງໂທຫາທ່ານໝໍ້?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 11:25-27

25. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ, "ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີວິດ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນເຮົາ ເຖິງແມ່ນວ່າຕາຍໄປແລ້ວກໍຍັງຈະມີຊີວິດຢູ່. 26. ແລະທຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ແລະວາງໃຈເຊື່ອຢູ່ໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍຈັກເທື່ອ ເຈົ້າເຊື່ອຂໍ້ນີ້ຫຼື?" 27. ມາທາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, "ເຊື່ອຢູ່ແລ້ວ ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າທ່ານເປັນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຕ້ອງສະເດັດມາໃນໂລກ."

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງໂຢຮັນບົດທີ 11, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າຜູ້ຊາຍຊື່ ລາຊະໂຣເຈັບປ່ວຍ (ຂໍ້ 1). ລາຊະໂຣເປັນເພື່ອນຂອງພຣະເຢຊູ, ພ້ອມທັງເປັນນ້ອງຊາຍຂອງມາຣີອາແລະມາທາ. ໃນການພົບປະກັບພຣະເຢຊູໃນຄັ້ງກ່ອນ, ນາງມາຣີອາໄດ້ຢູ່ທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ, ໃນຂະນະທີ່ເອື້ອຍຂອງນາງ, ມາທາຫຍຸ້ງວຽກຫຼາຍ (ລູກາ 10:38-42). ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນຢັນຈຸດສຸມກັບມາຣີອາທີ່ໄດ້ມອບເວລາໃຫ້ກັບພຣະອົງ. ຕໍ່ມານາງມາຣີອາໄດ້ຖືກເຫັນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ທົດສົງພຣະເຢຊູດ້ວຍນ້ຳຫອມລາຄາແພງກ່ອນການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ (ໂຢຮັນ 12:1-8). ດັ່ງນັ້ນ, ມີເຮືອງກັບຄືນໄປບ່ອນຢູ່ນີ້. ມາຣີອາ, ມາທາ, ແລະລາຊະໂຣເປັນເພື່ອນສະຫາຍທີ່ໄກ່ຊິດທີ່ສຸດຂອງພຣະເຢຊູ. ຄວາມສັມພັນເປັນແບບນັ້ນເມື່ອລາຊະໂຣເຈັບປ່ວຍ, ພວກເຂົາໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພຣະເຢຊູຊາບທັນທີ (11:3). ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານຕໍ່ສາວິກຂອງພຣະອົງແລະຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ກະທຳການທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ. ທຳອິດ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າຄວາມເຈັບປ່ວຍຈະບໍ່ສິ້ນສຸດຢູ່ໃນຄວາມຕາຍ (ຂໍ້ 4) ແຕ່ເປັນການເພື່ອສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຢູ່ຕໍ່

ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຢູ່ອີກສອງມື້ (ຂໍ້ 6). ເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດນຶກພາບໄດ້ເຖິງຄວາມຄາດຫວັງແລະຄວາມວິຕົກກັງວົນທີ່ຕ້ອງສຸມເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຄອບຄົວ. ເມື່ອໃດພຣະເຢຊູຈະມາທີ່ນີ້? ໃນການກັບຄືນມາ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສຸດໃຈຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ກ່າວເຖິງລາຊະໂຣໂດ້ນອນຫຼັບ. ທັສນະທີ່ຈຳກັດຂອງພວກສາວົກແມ່ນວ່ານີ້ແມ່ນກຽວຂ້ອງກັບການນອນຫຼັບທີ່ແທ້ຈິງ. ແຕ່ໃນພາລະກິດຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າລາຊະໂຣໂດ້ຕາຍໄປ (ຂໍ້ 11-14). ລະຍະເວລາລະຫວ່າງການຕາຍຂອງລາຊະໂຣແລະການມາຮອດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນສີ່ມື້ (ຂໍ້ 17). ເມື່ອພຣະອົງມາເຖິງສະພາບການທີ່ໂສກເສົ້າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບກັບນາງມາທາກ່ອນ. ໃນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງນາງມາທາ, ນາງໄດ້ອ້າງວ່ານາງຮູ້ວ່າລາຊະໂຣຈະມີຊີວິດຢູ່ຖ້າຫາກພຣະອົງຢູ່ນຳ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕອບສນອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງນາງ, ແຕ່ແທນທີ່ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງການມາຊ້າຂອງພຣະອົງ: "ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນອີກ" (ຂໍ້ 23). ມາທາບໍ່ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ນາງໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຕົນເອງວ່ານາງເຊື່ອວ່ານ້ອງຊາຍຂອງນາງຈະຟື້ນຄືນຊີວິດໃນວັນສຸດທ້າຍ, ເຊິ່ງເປັນການອ້າງອີງເຖິງພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນຕອນທ້າຍຂອງເວລາ (ຂໍ້ 24). ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຳປະກາດອັນນຶ່ງທີ່ມີພະລັງທີ່ສຸດກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງໃນເວລານີ້: "ເຮົາເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລະເປັນຊີວິດ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຕາຍ, ກໍຈະມີຊີວິດ" (ຂໍ້ 25). ຄຳຖແລງການນີ້ແມ່ນການພິຈາລະນາຮາກຖານຂອງການສິ້ນສຸດຂອງຊີວິດ. ສຳລັບຊາວຍິວບາງຄົນ, ຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກປະຕິບັດວ່າເປັນຄວາມພ່າຍແພ້ສຸດທ້າຍແລະເປັນສັນຍານວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມພວກເຂົາ. ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ, ແນວໃດກໍຕາມ, ເນັ້ນໜັກວ່າການຟື້ນຄືນຊີວິດຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດກັບຄວາມເປັນຈິງຄືກັນກັບຄວາມຕາຍ, ແຕ່ບໍ່ມີຈຸດສຸດທ້າຍກັບພຣະເຢຊູໃນຄວາມຄຶດ. ມັນບໍ່ແມ່ນນິທານຫຼືນິທານທີ່ເຊື່ອໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ປະຈຸບັນນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດສຸມໃສ່ຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງມາທາໃນທີ່ພຣະເຢຊູແທ້ໆ (ຂໍ້ 27). ການສາລະພາບຂອງນາງມາທາໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ໃນການຟື້ນຄືນຊີວິດທີ່ຈະມາເຖິງເທົ່ານັ້ນແຕ່ຢູ່ໃນລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ມັນເປັນການຍອມຮັບທີ່ວ່າພວກເຮົາເຫັນຮູບພາບທີ່ສົມບູນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນຂະນະນີ້:

- **"ທ່ານເປັນພຣະເມຊີອາ" (ຂໍ້ 27).** ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັນຍາທີ່ກ່າວເຖິງໃນປະຖົມການບົດ 3 ຜູ້ທີ່ຈະມາແລະມາທຳລາຍໆ. ໃນຖານະເປັນພຣະເມຊີອາ, ພຣະອົງເປັນກະສັດຂອງກະສັດແລະມີອຳນາດຄົບຖ້ວນສົມບູນໃນການທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.
- **"ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 27).** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກປະກາດກ່ອນການເກີດຂອງພຣະອົງ, ໃນທີ່ບັບຕິສະມາຂອງພຣະອົງ, ແລະໂດຍຄືນອີກທີ່ສາມາດເບິ່ງທັມມະຊາດຂອງພຣະອົງສຳລັບການເປັນເອກະລັກຂອງຣິດອຳນາດຂອງພຣະອົງແລະບຸກຄົນອັນສູງສົ່ງ.
- **"ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາໃນໂລກ" (ຂໍ້ 27).** ພຣະເຢຊູມາພ້ອມກັບພາລະກິດເພື່ອມີຊີວິດທີ່ສົມບູນແບບ, ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລະໃຫ້ຄຳໄຖ່ສຳລັບຄົນທີ່ເສັ້ງໄປ. ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ນາງມາທາໄດ້ບັລຍາຍເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງພຣະອົງ, ຊີວິດ, ແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ!

ມັນໃຫ້ກຳລັງໃຈເຈົ້າແນວໃດທີ່ພຣະເຢຊູມີອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ?

2. ໂຢຮັນ 11:38-40

38. ພຣະເຢຊູຊົງສະເໜີພຣະທັຍອີກຈຶ່ງສະເດັດມາເຖິງອຸບໂມງຝັງສົບ ອຸບໂມງນັ້ນເປັນຖ້ຳມີຫີນກ້ອນນຶ່ງວາງອັດປາກໄວ້. 39. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຍົກຫີນອອກເສັ້ງ” ມາທາເອື້ອຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ປານນີ້ສົບມີຫີນເພັນແລ້ວ ເພາະເຂົາຕາຍໄດ້ສິ້ວັນແລ້ວ.” 40. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄົງຈະໄດ້ເຫັນສະງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ກ່ອນຂໍພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ພຣະເຢຊູພົບກັບນາງມາຣີອາຮ້ອງໄຫ້ (ຂໍ້ 32). ນາງມາຣີອາໄດ້ສະແດງຄວາມສູນເສັ້ງທີ່ແທ້ຈິງຕໍ່ການຕາຍຂອງນ້ອງຊາຍຂອງນາງ. ເຊັ່ນດຽວກັບນາງມາທາເອື້ອຍຂອງນາງ, ນາງເຊື່ອວ່າການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກຕ່າງ. ເວລາແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຈະປົກຄຸມໃນບໍ່ຊ້ານີ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບນາງມາຣີອາ

ແລະນາງມາທາ. ຄົນອື່ນໆທີ່ອຸບມຸງຈະລວມເຖິງຄົນຍິວໄວ້ທຸກມືອາຊີບ, ຄອບຄົວ, ແລະໝູ່ເພື່ອນ. ຄົນທີ່ໄວ້ທຸກກໍຄ້າຍຄືກັບຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຢາອີໂຣເມື່ອລູກສາວຂອງລາວຕາຍ (ມາຣະໂກ 5:21-43); ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳຈ້າງໂດຍຄອບຄົວທີ່ຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ຊຶ່ງກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະເພນີໃນຊ່ວງແບບນີ້. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນນາງມາຣີອາແລະຜູ້ໄວ້ທຸກຮ້ອງໄທ້, ພຣະອົງກໍຊົງສະເໜີໃນວິນຍານຂອງພຣະອົງຢ່າງເລິກຊຶ້ງ (ໂຢຮັນ 11:33). ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງນາງມາຣີອາຈຶ່ງຄ້າງຢູ່ບ້ານເມື່ອມາທາໄດ້ໄປຫາພຣະເຢຊູ, ແຕ່ເຮົາຮູ້ວ່ານາງຍັງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ເລົ່າໂລມ. ເມື່ອນາງໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູ, ນາງໄດ້ຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ; ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງນາງເບິ່ງຄືວ່າຈະໄປອີກລະດັບໜຶ່ງໃນຂະນະທີ່ນາງພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ອາດຈະເປັນ. ນາງເວົ້າວ່າ, "ພຣະອົງເຈົ້າ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້, ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍຄົງຈະບໍ່ຕາຍ!" (ຂໍ້ 32). ພຣະເຢຊູຂໍໃຫ້ພາໄປທີ່ອຸບມຸງ. ເມື່ອມາຣອດ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເລີ່ມຊົງພຣະກັນແສງ (ໄທ້) (ຂໍ້ 35). ບໍ່ເຄີຍມີຂໍ້ຄວາມສັ້ນທີ່ມີຄວາມໝາຍເລິກຊຶ້ງຫຼາຍປານນັ້ນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເບິ່ງການຕາຍຂອງລາຊະໂຣແນວໃດໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ໄທ້ນັ້ນ? ບາງທີອາດມີຄວາມຄຽດແຄ້ນຕໍ່ຜົນຂອງບາບທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ, ແລະຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ໄດ້ກະທົບຕໍ່ລາຊະໂຣແລະຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງລາວ. ນ້ຳຕາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຫຼົ່ງນັ້ນເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ. ຄວາມສົງສັຍອີກເທື່ອໜຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຈາກຝູງຊົນໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນມີຄຳຖາມວ່າພຣະເຢຊູສາມາດປິ່ນປົວຕາບອດໄດ້ (ໂຢຮັນ 9) ແຕ່ບໍ່ປົວພະຍາດຂອງເພື່ອນຂອງພຣະອົງ (11:37). ໂດຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຜູ້ວິຈານ, ພຣະເຢຊູຢາກເຫັນອຸບມຸງບ່ອນທີ່ລາຊະໂຣຖືກວາງໄວ້. ຈາກນັ້ນ, ໃນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຮຸນແຮງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ທຳອິດໃນສາມຄຳສັ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳວັກນີ້ຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກິ່ງກ້ອນຫີນອອກ. ການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວມີຄວາມກົດດັນຫຼາຍຈົນນາງມາທາໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງມັນ. ແລະ, ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ຍັງຢືນຄວາມເປັນຈິງຂອງການຕາຍຂອງລາຊະໂຣຕໍ່ພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 39). ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່ານາງມາທາໄດ້ຮັບການສາລະພາບຢ່າງສົມບູນ, ຄວາມຈິງແມ່ນສຳລັບນາງ, ການຕາຍຂອງລາຊະໂຣຍັງເປັນຄວາມຈິງທີ່ນາງກຳລັງຕໍ່ສູ້ຢູ່ໃນໃຈຂອງນາງ. ມາທາໃຫ້ຮູບພາບແກ່ພວກເຮົາທີ່ຄົນສາມາດເວົ້າວ່າພວກເຂົາເຊື່ອບາງສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ, ແຕ່ໃນຕົວຈິງແມ່ນຍັງດົ້ນລົນທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ມັນອອກມາ. ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ໂຍກຂອງນາງມາທາ (ຂໍ້ 40) ເປັນຊ່ວງເວລາກວດສອບກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນກັບການສາລະພາບຂອງນາງ. ນາງເຊື່ອສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າແທ້ໆບໍ່ຫຼີນາງພຽງແຕ່ກ່າວກັບສິ່ງທີ່ນາງຄິດວ່າພຣະເຢຊູຢາກໄດ້ຍິນ? ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ລະມັດລະວັງ, ບໍ່ດົນພວກເຮົາສາມາດເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດແບບດຽວກັນກ່ຽວກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເຮົາຈະເຫັນພວກມັນເປັນພຽງຖ້ອຍຄຳທີ່ຈະເວົ້າຊ້ຳຊາກເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຮົາຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງເຕັມສ່ວນເຖິງນ້ຳໜັກຂອງສິ່ງທີ່ເຮົາສາລະພາບ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ເປີດໃຈພຽງແຕ່ເວົ້າພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ, ແຕ່ຊີວິດຂອງພວກເຂົາເບິ່ງແຕກຕ່າງຈາກຜູ້ທີ່ມີຊີວິດແທ້ໆສຳລັບພຣະອົງ (ມັດທາຍ 7:21-23). ເພາະສະນັ້ນ, ການສາລະພາບທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນຈະຮ່ວມມືກັບຊີວິດທີ່ຍອມຈຳນົນສເມີ. ຊີວິດທີ່ຍອມຈຳນົນບໍ່ພຽງແຕ່ສະແດງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນແຕ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນການເຊື່ອຟັງຕໍ່ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆແຕ່ວ່າເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ວິທີຂອງພຣະອົງເໝືອທາງຂອງເຮົາ ແລະເພື່ອຊີວິດທີ່ມີໝາກຜົນ ແລະຄວາມເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດ.

ຂໍ້ແກ້ຕົວອັນໃດທີ່ສາມາດປ້ອງກັນເຮົາຈາກການເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຈົ້າ?

3. ໂຢຮັນ 11:41-44

41. ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຍົກຫີນອອກ ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້າພຣະອົງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງຂ້າພຣະອົງ. 42. ຂ້າພຣະອົງຊາບວ່າພຣະອົງຊົງຟັງຂ້າພຣະອົງຢູ່ສເມີ ແຕ່ທີ່ຂ້າພຣະອົງເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢືນອ້ອມຢູ່ນີ້ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະອົງແຫຼະ, ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ.” 43. ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງເບິ່ງພຣະສຸຣະສຽງວ່າ, “ລາຊະໂຣເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາເສັງ.” 44. ຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກມາ ມີຜ້າພັນຕີນແລະມື ແລະມີຜ້າປົກໜ້າໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງແກ້ປ່ອຍໃຫ້ລາວໄປເສັງ.”

ພຣະເຢຊູໄດ້ສນອງຄໍາອະທິຖານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຜນການແລະຈຸດປະສົງອັນຄົບຖ້ວນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຕັ້ງຢູ່ໃນການເຄື່ອນໄຫວກ່ອນເວລານີ້ (ຂໍ້ 41). ຄໍາອະທິຖານໄດ້ບັບປຸງສໍາລັບຝູງຊົນ, ຜູ້ທີ່ກໍາລັງເບິ່ງແລະຟັງພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 42). ການອະທິຖານແມ່ນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກປະຈຸບັນນີ້, ແລະຊີວິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ. ພຣະເຢຊູຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່ວ່າບາງຄົນສາມາດເຫັນການອັດສະຈັນນີ້ແລະເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຈະເຊື່ອຫຼືປະຕິເສດພຣະອົງ. ເມື່ອອະທິຖານສໍາເລັດແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາຊະໂຮໃຫ້ອອກມາຈາກອຸບມຸງ. ຄໍາເວົ້າຂອງພຣະອົງ, "ລາຊະໂຮ, ອອກມາ!" (ຂໍ້ 43) ແມ່ນຄໍາສັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບໃນຂໍ້ຄວາມນີ້. ການຮ້ອງຂຶ້ນຂອງຄໍາສັ່ງບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ສໍາລັບລາຊະໂຮເທົ່ານັ້ນແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຝົ້າເບິ່ງຄືກັນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງຢ່າງອອກຈາກອຸບມຸງແຕ່ໃຫ້ລາຊະໂຮເທົ່ານັ້ນ! ແລະແຕກຕ່າງຈາກກ່ອນໜ້ານີ້, ບ່ອນທີ່ຄໍາສັ່ງທີ່ຈະເອົາກ່ອນຫີນອອກຈາກອຸບມຸງໄດ້ພົບກັບຄວາມສົງສັຍ, ຄໍາສັ່ງນີ້ແມ່ນໄດ້ພົບກັບຄວາມສຸກແລະການເຊື່ອຟັງທັນທີທັນໃດຂອງລາຊະໂຮ, ຊາຍຜູ້ທີ່ຕາຍແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວຢ່າງອອກຈາກອຸບມຸງດ້ວຍມືແລະຕີນຖືກຜູກມັດດ້ວຍຜ້າ (ຂໍ້ 44ກ). ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັ່ງສຸດທ້າຍໃນຂໍ້ຄວາມນີ້: "ແກ້ເຂົາແລະປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປ" (ຂໍ້ 44ຂ). ພິຈາລະນາຄວາມແຕກຕ່າງຂອງປະຊາຊົນທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນຕອນທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອນີ້:

- ບາງທີເຈົ້າອາດເປັນຄືນາງມາທາ. ເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມັນໝາຍເຖິງການປະຕິບັດຕາມພຣະເຢຊູ; ເຈົ້າສາມາດອ້າງເຖິງຂໍ້ພຣະຄັມພິທັງໝົດ, ແຕ່ເມື່ອມັນມາກັບການໃຊ້ຄວາມຈິງສ່ວນຕົວກັບຊີວິດຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າດື່ມລົນ.
- ບາງທີເຈົ້າອາດເປັນຄືນາງມາຮີອາ. ເຈົ້າເລື່ອນເວລາຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຢຊູ.
- ບາງທີເຈົ້າເປັນຄືກັບຄົນບາງຄົນໃນຝູງຊົນ. ເຈົ້າຕອບສະໜອງຄວາມສົງສັຍຫຼາຍຂຶ້ນແລະສືບຕໍ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແທນທີ່ຈະປະສົບກັບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູ.
- ບາງທີເຈົ້າອາດເປັນຄືກັບລາຊະໂຮ. ເຈົ້າຕາຍທາງວິນຍານແລ້ວ ຕ້ອງການຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະເຢຊູ. ບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າພົບຕົວເຈົ້າເອງຢູ່ໃນຂໍ້ນີ້, ຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະເຫັນກໍຄືວ່າຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນຖືກພົບເຫັນຢູ່ໃນຜູ້ອື່ນນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຕຽມສເລີ່ມສລອງວັນອິສເຕີ (ວັນຄືນພຣະຊົນ) ໃນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງນີ້, ຂໍໃຫ້ຄວາມຈິງນີ້ຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຕະຫລອດໄປ.

ເຮົາໄດ້ບົດຮຽນຫຍັງຈາກໝາຍສໍາຄັນທີ່ເຈັດນີ້ຈາກພຣະເຢຊູ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຢຊູຊົງສເນີຄວາມຫວັງແຫ່ງຊີວິດໃໝ່ແກ່ພວກເຮົາ. ໃຫ້ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- **ຄົ້ນຄວ້າ.** ຄົ້ນຫາຂໍ້ພຣະຄັມພິໃນຄອມພິວເຕີທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແລະແບ່ງປັນກັບບາງຄົນໃນອາທິດນີ້ຜູ້ທີ່ອາດຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ.
- **ປະເມີນຜົນ.** ໃຊ້ເວລາສະຫ້ອນໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບການສາລະພາບສ່ວນຕົວຂອງເຈົ້າແລະເຮື່ອງຄວາມລອດພົ້ນ. ພິຈາລະນາວິທີການສາລະພາບແລະຄວາມລອດຂອງເຈົ້າໄດ້ຖືກຈັບຄູ່ໂດຍວິທີທີ່ເຈົ້າກໍາລັງຍອມຈໍານົນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
- **ເຊີນຊວນ.** ໃນຖານະເປັນກຸ່ມ, ເລີ່ມຕົ້ນອະທິຖານເພື່ອບາງຄົນໃນອາທິດນີ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າອາດຈະບໍ່ຄ່ອຍເຊື່ອຫຼາຍໆໃນຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະໃຊ້ເວລາໃນລະຫວ່າງອາທິດເພື່ອເຊື່ອເຊີນບຸກຄົນນີ້ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຮັບໃຊ້ໃນວັນອິສເຕີກັບເຈົ້າ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ **A.P.P**